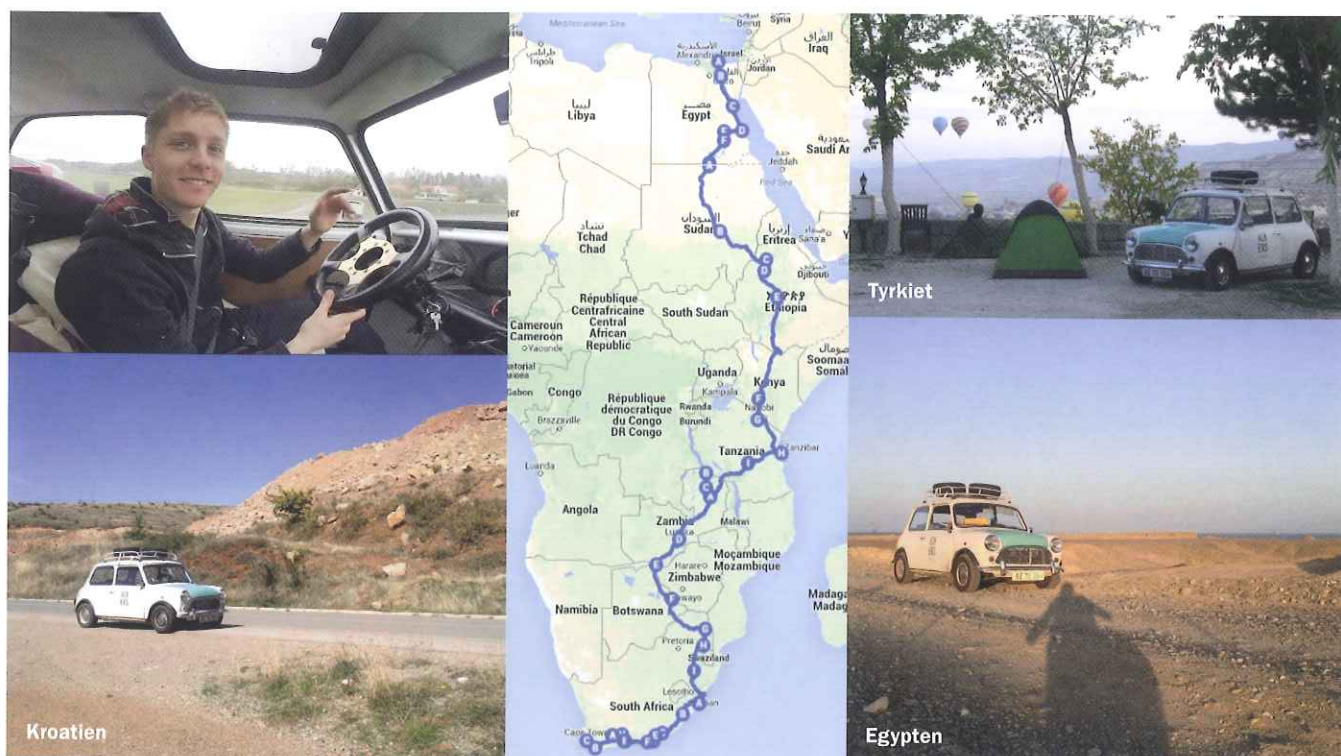

Gør dine drømme til virkelighed!

2. del

Tekst: Jens Heldgaard / interview m. Daniel van Acker
Foto: Daniel van Acker (fra hjemmeside og Youtube)

Vi fortsætter historien om Daniel van Ackers fantastiske projekt med at renovere den ca. 40 år gamle Mini (omtalt i sidste nummer), som han har haft siden han fyldte 18 år, for derefter ene mand at køre turen fra København til Cape Town i Sydafrika – en tur på små 20.000 kilometer. Bilen blev kørt varm på ca. 8.000 km med et par testture rundt i Europa inden selve Afrika-eventyret.

Hvordan får man ideen til at skulle køre alene i Mini til Sydafrika?

Daniel var for ca. 5 år siden på "rygsæk-tur" i Sydafrika, og nævnte for nogle bekendte, at han er fascineret af Minien, og de besluttede, at han skulle komme i Minien næste gang han besøgte området – lidt af en udfordring.

Men som nævnt i første del af artiklen, renoverede Daniel Minien, og gjorde klar til at tage fra Danmark den 14. september 2014.

Hvad tager man med på sådan en tur?

Ja, de to tasker med reservedele til bilen, er omtalt i tidligere artikel og reservemotoren var klargjort derhjemme, så venner kunne sende dele ud om nødvendigt.

Derudover pakkede han et lille grønt "iglo-telt" med soveunderlag og sovepose, lidt køkkengrej og et lille udvalg af tøj og fodtøj – der er jo ikke så meget plads i en Mini, så der skal tænkes grundigt over, hvad der er væsentligt at have med.

Daniel er ret erfaren i at rejse, og når han vælger at tilrettelægge denne specielle tur, som en meget lang køretur i Minien, så er det for at komme tæt på tingene, komme ud hvor eventyret er, og få nogle oplevelser som man ikke får på de organiserede turiststeder, hvortil man ankommer i et tætpakket charterfly.

Eventyret opstår jo ofte der, hvor man kommer rigtig tæt på de meget forskellige lokale befolkninger, i så stort et land som Afrika, og Daniel fik da også i rigelige mængder oplevelser og eventyr på den lange rejse.

Som nævnt startede turen fra København i september 2014, og gik ned gennem Europa, hvor han kom igennem følgende lande:

Danmark, Tyskland, Tjekkiet, Østrig, Slovenien, Kroatien, Montenegro, Albanien, Grækenland og Tyrkiet.

Der var mange flotte strækninger, og turen forløb uden problemer.

For at undgå de meget urolige områder i Syrien, Libanon og Israel, tog Daniel med en færge fra Iskenderuni i det sydlige Tyrkiet til Egypten.

Og her starter eventyret for alvor!

Men først skal man altså lige have nogle egyptiske "nummerplader" for at kunne køre igennem landet – og det var en udfordring – Her er det vigtigt at lave lidt forarbejde, og Daniel havde kontaktet en "forhandler", som kendte systemet, og som hjalp med de rigtige kontakter – men det koster en del dollars, og det er lidt svært at

vide hvem der egentlig får pengene – men pladerne fik han da, og var klar til at fortsætte.

Turen skulle gå igennem bl.a. følgende lande:

Egypten, Sudan, Etiopien, Kenya, Tanzania, Zambia, Botswana og Sydafrika.

Daniel havde nogenlunde planlagt ruten, men der sker jo altid justeringer undervejs, og men opdager jo hele tiden nye spændende steder at besøge – De daglige strækninger var typisk 200-300 km, og med hviledage indimellem på spændende steder.

Vejene var normalt OK, men naturligvis var der også lange strækninger med grusveje og mudderhuller m.v. – men Minien gik igennem det meste – dog med enkelte bjergninger, når muddret blev for dybt.

Et par gange måtte der renses mudder af hjulkasserne med en gren, så de små hjul igen kunne rotere.

Daniel havde ikke større beholdninger af benzin med (ud over den nye 35 liters tank) – Han havde undersøgt at der på ruten max skulle være 400 km mellem tankstationerne – det han ikke kunne forudse var, at der i bl.a. Etiopien var 5 tankstationer i træk uden benzin – så begynder det at blive lidt svært – Derudover kunne man nogle steder, let komme til at holde en 2-3 timer i kø for at købe benzin – men det er jo en del af de lokale betingelser, og tages som en oplevelse.

Service og olieskift på turen blev klareret med hjælpsomme lokale folks netværk, der omfattede værksteder m. lift og udstyr – så her var ingen problemer.

Afrikansk Mini Club

En af de store oplevelser på Daniels tur, var mødet med miniklubben "Mini Lovers in Kenya".

Daniel havde fået en kontakt, og aftalt at de skulle mødes når han kom til området – og det viste sig, at der var arrangeret et særligt træf til ære for Daniel, og 13 Minier var kommet langvejs fra (op til 120 km) for at deltage.

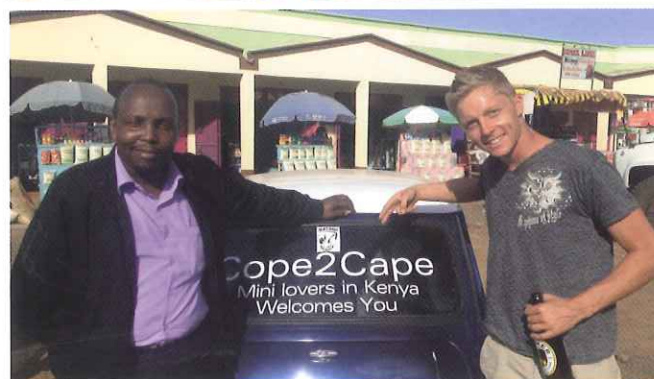
Og det blev en fest – Daniel fik mange nye venner, og mange gode råd og kontakter til den videre tur.

De nye venner fortalte, at de ofte lejede deres biler ud til reklamer for nogle af de store internationale virksomheder (NOKIA m.fl.).

Også da Daniel nåede til George i Sydafrika deltog han i et meget stort veteranbilstævne, med mange forskellige bilmærker i alle aldersgrupper – og den sydafrikanske MiniClub tog godt imod ham og den danske Mini.

I det hele taget var det gennemgående, at Daniel stort set kun mødte venlige og hjælpsomme mennesker – og som han siger: Når man selv er åben og gerne vil den lokale kontakt, så er mulighederne mange.

Han holdt sig fra overnatning og ophold i forstæderne til de store byer – der var for stor risiko for tyveri o.l., - men der var en del udmærkede campingpladser, og der var

en del private, der tilbød en græsplæne, og ellers var det ude i den store natur.

Daniel var ikke udsat for tyveri på den lange tur, og bilen fik kun en enkelt mindre ridse, ved en lidt kluntet håndtering af bilen ved en færge.

På turen gennem Afrika besøgte Daniel naturligvis også nogle af de mange flotte nationalparker, hvor han i Minien prøvede at køre mellem elefanter, zebraer, løver og de mange eksotiske dyr.

Nationalparkerne var bl.a. Mikumi + Udzungwa (Tanzania), Kruger (SA) og Addo Elephant Park (SA)

Turen tog ca. 5 måneder, og langt det meste af vejen kørte Daniel alene.

Han havde dog selskab af kæresten, nogle venner og bekendte i sammenlagt 5-6 uger af turen – det var hyggeligt med selskab, men Daniel går jo efter eventyret, så der må ikke være for mange at være afhængige af, så efter 1-2 ugers selskab, var det fint igen at køre alene.

Derfor havde Daniel heller ingen sponsorer på turen – dette kan give en afhængighed, og de kan stille nogle betingelser, som kan komme i vejen for det impulsive, og eventyret.

Han finansierede selv turen med et budget på 150-200 kr. pr. dag for alle leveomkostninger.

Hvordan klarede Minien så den lange tur?

Der var ikke mange problemer med bilen – og der blev næsten ikke brug for at få sendt dele ud hjemmefra. Kun én enkelt gang fik jeg sendt nye forhjulslejer til Zambia som blev monteret over en god snak med de lokale mekanikere.

Et par enkelt reparation "ude på vejen" blev det dog til, idet bilen på en strækning ind i Etiopien, begyndte at gå dårlige og dårligere, og Daniel mente at den ikke fik benzin nok, og begyndte at fejlsøge på dette – men det viste sig, at det var i strømfordeleren, at det var galt, idet platinernes kontakter efter de mange kilometer, stort set var væk, og ikke åbnede tilstrækkeligt.

Det blev klaret med lidt filen og justering og så var bilen flyvende igen.

I Zambia blev forhjulsophænget eftersat og repareret, og et nyt leje monteret, da det der var isat hjemmefra tilsyneladende havde en fejl eller bare var blevet slidt op.

Køleren blev repareret på et lokalt værksted i Botswana og gav ikke flere problemer.

Som omtalt i artiklen om renovering af bilen, havde Daniel monteret nye Yokohama a008 dæk på bilen, og lagt to reserve på taget og ét i bagagerummet – Bilen kørte den lange tur på de 4 dæk der sad på bilen hjemmefra – og reserveerne kom således ikke meget i brug – ret godt må man sige!

Der var stor lokal hjælpsomhed undervejs, med at finde

værkstedslifte, reservedele og skrueplads til Minien, og alle syntes det var lidt spændende at få lov at hjælpe den lille danske bil gennem turen.

Blev drømmene opfyldt?

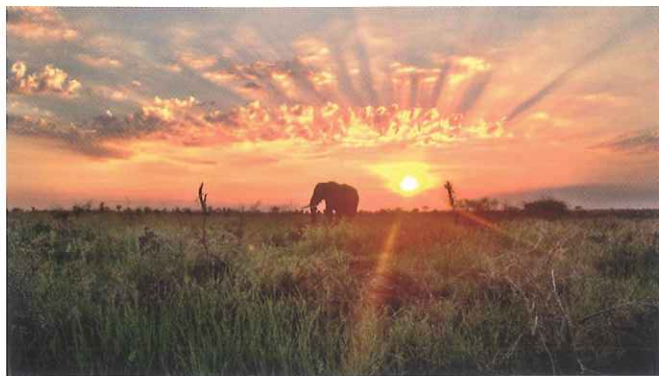
Via Port Elizabeth nåede Daniel i marts 2015 til Cape Town, og kunne se tilbage på en meget vellykket tur, hvor grejet holdt, og der var tid til at opleve eventyret.

På en tur, hvor der var tid til at tage de udfordringer og tilbud der bød sig, når han kører alene gennem så mange spændende lande, og de fleste forventninger var blevet opfyldt.

Daniel pakkede derefter bilen i en container, for at returnere den til Danmark, hvor den skulle ankomme medio april 2015.

Du kan se mange flere detaljer om turen på:
www.cope2cape.dk

- og på Facebook under samme navn.

Efterskrift:

Velkommen hjem!

Medio april 2015 hentede Daniel sin gode ven, Morris Minien fra 1976, i containerhavnen i Hamborg og kunne igen genforenes med den lille bil, som var med til at give så store oplevelser.

Bilen kører stadig med det afrikanske støv og patina, og bliver nu brugt i Daniels daglige arbejde, som grafisk designer i København.

www.ackers.dk

